

המשבר ביחסיהם הווי ידך ויחמיר. בימים הקרובים ינסה שר החוץ משה שרת להעלות את המתח המדיני בנאום גדול שיאזכר בכנסת. הנאום יכלול רמזי-התפייסות כלפי ברית המועצות, אולם אין לו כל סיכוי לשפר את המצב.

באותו זמן תלך עמדת ארצות-הברית כלפי ישראל ותיעשה נוקשה יותר. במקום נשק, שאיש כמעט אינו מצפה לו יותר, תקבל ישראל אולטימטום תקיף מפי הנשיא אייזנהואר עצמו. בהזדהות, שתופנה גם למדינת ערב, ידרוש הנשיא לשמור על השלום באזור, יאיים בהתערבות כוחות אמריקאיים נגד כל מי שיוכרז כתוקפן.

ברוטניה, לעומת זאת, תנסה להגשים את תוכניתה היא על-ידי הפעלת לחץ סמוי על ישראל. התוכנית: הקמת רצועה של בסיסים בריטיים לאורך, קו הגבול הבינלאומי ישראל-מצרים.

ידידותה של המעצמה המערבית השנישית, צרפת, עלולה אף היא להתקרר. לפי כל הסימנים, יענה שליט מצרים גמאל עבד אלנאצר לדרישות צרפת, לא לתמוך במורדים האלג'יריים. התמורה תהיה ריפוף יחסי צרפת עם ישראל.

הבעיה הנוערת בצרפת עצמה תחזי בזמן הקרוב להיות מרכזית סביב צפון אפריקה, תעבור לסיפוח חבל הסאר לגרמניה המערבית. ממשלת פאריס תבקש את עזרת ארצות-הברית

וגרמניה בנסיונה להניא את ממשלת בון מסיפוח האזור התעשייתי החשוב, בו חונה צבא כיבוש צרפתי. אולם אין כל סיכוי כי שותפותיה המערביות תי ענינה לבקשת צרפת וזו תאיים בשינויי קו מרחיק לכת כלפי המערב.

שכנתה המזרחית של ישראל ראל רחוקה מאד עדיין מן הדי מנוחה והנחלה הפוליטית. לוקו של נלאב היה רק צעד ראשון ב שורה של מהומות והפיכות-חצר, שיש עירו את הירדן בעתיד הקרוב.

אז תצפה לשינויים מרחיקי קריכת בהסתדרות, בתוצאה מן הוועידה שתיערך בשבוע הבא. מוסדות ההסתדרות יורכבו גם להבא על בסיס קואליציוני של כל חלקי ההסתדרות, פרט למק"י. הסרוטסים הי גדולים ישארו בבעלות מנהלים; מרדכי נמיר ימשיך לכהן כמזכיר-כללי. השינוי היחיד: החלפת מנהל המחלקה התקציבית יצחק חסקין במשה ביתן, איש פנחס לבון, שחזר משליחות ממושכת בארצות הברית. כפיצוי, יישלח חסקין לזמן ממוי שן לדרום-אמריקה.

מפתיעה עוד פחות תהיה וועידת מפא"י, שמועד כינוסה יידחה שוב ושוב. הוועידה, שעמדה להתכנס בחודש ינואר, נאלצה למאוס שנה זו ואחרי-כך ליוני, אולם גם בתאריך זה לא תתקיים הוועידה ומזכירות המפי לגה תימצא טיבה לדחייתה. בינתיים תמי שיך המזכירות בטיהור שורות הדור הצעיר, שהחל מגלה סימני ארופזיציה בזמן האחרון, בעיקר בהשפעת צערי תנועת המושבים.

בגין וזבי. ג"י. שוב יתנגשו בחריפות מעד כמת הכנסת. ההזדמנות תינתן כאשר תיעת חרות הצעה למערך חדש של כוחות הבטחון, הצעה שתעלה את חמתו של בן-גוריון בוועדת החוץ והבטחון ובמליאת הכנסת.

אין שום סיכויים לפרישה-מרצון של הדתיים מן הממ"שלה. למרות איומיהם, עקב השתמטות מפא"י מביצוע הסעיפים בקווי-היסוד הקואליציוניים הנוגעים להם, לא ינקטו הדתיים כל פעולה של ממש, העשויה להוביל לקרט. לעומת זאת, יתחדדו היחסים בתוך המחנה הדתי. סיכסוך רבי-קולי שפרוץ בין אגודת ישראל—פועלי אגודת ישראל לבין הפועל המזרחי-המזרחי יגרור אחריו גילויים מעניינים ביותר.

לשופט השלום הירושוזמי משה פריץ צפויה העלאה ברונה, לתפקיד שופט מחוזי.

אם אתה עובר במשרד האוצר או המסחר והתעשייה, שמך עתיד להיות ברשימת המועמדים לפיטורים. מספר רב של עובדי שני משרדים אלה, בעיקר במחלקות התלאביבות, יפוטרו וכן פקידים של חברות הסתדרותיות ובנקים.

ספרו של יואל בראנד, מפעויו הקהילה היהודית של בודפשט בתקופת השואה ואחר העדים העיקריים במשפט קסטנר, לא יודפס עדיין הוצאת הספרים "עיינות" המפא"י. ההסכם בין בראנד לבין עיינות יתבטל בחודש הבא, מבלי שהספר יוצא לאור, בעיקר בגל סירובו של בראנד להרשות שינויים מגמתיים בנוסח המקורי של ספרו.

מחיריהם של כמה מיצרנים ימשיכו לרדת. העיקריים ביניהם: הלבשה, הנעלה, ספרים וצרכי-בית. גם מחירי הדירות הגדולות, בנות שלושה חדרים ויותר, ימשיכו לרדת, עד כי אפשר יהיה לקנותן בפחות ממחיר הקרן.

העם מיליון יום

דרושים: מיליון ימי עבודה.

לא בתלאביב, לא בחוף הרצליה, לא ברירות המפרץ. אלא בנירים, בכיסופים, בקניינותהנים מצריים וירדניים מיטיבים לדעת את שמותיהם מתושבי רחוב בן יהודה בתלאביב.

מזה שבע שנים היתה פעורה תהום בין שתי מדינות: מדינת הספר, שלחמה לבדה מלחמה פרטית נגד יריב עקשני, הוציאה את מיטב כוחותיה וכספיה על לילות שמי"רה אינסופיות ובניית בונקרים — ומדינת העורף, שמגעה היחיד עם המלחמה היה באמצעות סרטי-גבורה הוליוודיים.

השבוע תוכנן הגשר הראשון על שני תהום מסוכנת זו. הרעיון: התנדבות המונית של עם העורף לעבודה גופנית, למען בני

עובדי-בצורים דיין לוחץ ידי שריהמשפטים רוזן דרושים: אוהלי הדוד משה

צור השורה הירוקה הדקה של משקים אשר יספגו את בכת-המחץ הראשונה במקרה של מלחמה.

פרח נהללי. זו הפעם הראשונה הוציי או מנהיגי המדינה מן הארכיון את עקרון הדוגמה האישית. שרה-בכסחון, במר"ה-החא קי הרגילים שלה, התפנה משרות-הקרב של הכנסת (ראה להגן). מתח תל-דוקרני בנוף העשוי ליהפך באחד הימים לשדה-קרב רציני יותר. רמטכ"ל, בבגדי-העבודה הרגילים של פלח נהללי, לימד את קציני מטהו הדור ריהמדים כיצד להחזיק באת חסירה.

אולם גם מנהיגי המדינה לא התגברו עדיין על איהאימון בכושרה-התנדבות של ההמונים. לכן לא הוצבו בכל פינות הערים אוהלי-צבא, שיומינו את העובדים-השבים להיכנס פנימה, להתנדב באופן ספונטאני ליום-עמל.

השיגרה הגדולה עוד נשארה פרושה על פני המדינה. היא עשויה להתגלות כאויב מסוכן יותר אף מתוחחי המצרים.

מפלגות

אדום ושחור

רוב הנוכחים לא ייחסו ערך מיוחד ל דבריו של ח"כ מפא"י עמי אסף, שמתח די שבוע בכנסת ביקורת על משרד הדתות, טען כי החינוך הדתי הוא עתה פחות מלכתי מאשר בימי קיום הורמים. אולם יודעי דבר חידדו את אוניהם. הם הבחינו בהד הקלוש של רעם מתקרב.

למראית עין, היה הכל בסדר. הטענות

של מפא"י כלפי הדתיים ושל הדתיים כלפי מפא"י היו רגילות ושגרתיות — חוקי שבת, חזירים, תתישר דתי לחינוך. אולם מתחת לפני הקרקע הורגשו הוועועים הי ראשונים. מקורם היה בחישובים קרים מאד מצד מפא"י.

פטרית-לחי. כיום יכולה מפא"י לשלוט גם בלי הדתיים. יחד עם מפ"ם ואחדות העבודה יש לה 59 קולות בכנסת. בחוספת הערכים המשיעבדים. אולם האם ישאר מצב זה אחרי הבחירות לכנסת הרביעית?

רוב עסקני מפא"י מנחשים כי בכחר רות הבאות תהיה תזוזה נוספת ימינה, וכי הגוש המאוחד (אולי) של חרות והצ"כ יקבל חוספת כוח. עלול להיווצר מצב בו יהיו הדתיים לשון המאונים. מה יעשו אז?

מקובל היה לחשוב כי הפועל-המזרחי, ש הוא תנועת פועלים, ילך עם מפא"י בכל מחיר. אולם לקח כשלונה של גולדה מאיר סון בתלאביב הוכיח שאין זה חוק: הג ציג ארום-הזקן של הדתיים הנחית על שני גולדה סטירית-לחי פוליטית בלתי-גיבולמנית, העביר את השלטון לחיים לבנון הצ"כי.

בכנסת הבאה, אם תהיה ההכרעה בידי משה שטירא וחבריו, הם עלולים לגלות מי חדש שהאינטרס הבורגני שלהם זהה עם הימין, לא עם השמאל. בפעם הראשונה מזה דור עלול להיווצר הרקע לממשלה ימנית, בלי מפא"י.

אור אדום. במוחותיהם של כמה מטכ"סי מפא"י נולק אור אדום של אוהרה. המסקנה: לעשות את הכל כדי לשבור את הדתיים לפני הבחירות הבאות. האמצעי: גירושם מן הקואליציה של בני ג"י.

כוח הדתיים יורד בישוב החתיק. הוא גדל מאד בישוב החדש. מדוע? אנשי מפא"י יודעים את התשובה: הודות לתקציבים של משרדי-הממשלה שהדתיים חולשים עליהם. בלי תקציבים אלה עלולים הדתיים לרדת ל כוח ממדרגה שלישית.

יתכן שלא יהיה משבר פתאומי בזמן הקרוב. אולם כבר עתה ברור כי משהו קרה על הבמה הפוליטית, שיקבע יחסים חדשים בין הכוחות. הברית הנצחית-כמעט בין הכפה השחורה לבין הפנסק האדום של מפא"י התערערה.

הכנסת

מיבצע הסחה

ראשה-הממשלה ניגש לדוכן הנואמים כדי לענות למנחם בגין. המנהיג שופע-האדיבות של תנועת-החרות הסביר בנאום בעל מלים מתונות אך תוכן תקיף, מדוע הוא מציע להביע אי-אמון לממשלה. שאין לה תוכנית מדינית או בטחונית בשעת-החירום. האוי למלא, כמעט, חיבה לתשובה. הוא קיי בל אותה בצורה מקורית.

כשרה-בכסחון, חייב בני ג"י. לדעת משהו על עקרונות הסאקטיקה הצבאית. הוא מי כיר את התמרון השייך לצידו של כל מסכף: כשעמדתך חלשה, נסה להתקיף את האויב ממיון אחר, לאלצו לרכו את האש בכיוון הרצוי לך.

שרה-בכסחון, לבוש מזי החאקי, זכר עיקר רון זה. לא היתה בפיו תשובה להאשמתו של איש-החרות. כי ברצע זה באמת אין לממשלת ישראל שום תוכנית לפעולה. אולם עובדה זו לא הדאיגה את דויד בן-גוריון, למוד הקרבות המלוללים.

סמארקאקי. שתוק"י נאילו חיכתה למשהו, קמה פולה בן-גוריון ביצע האורי חים. מתוחה לקראת הבאות, התעלמה מרמי זי שאר הצופים שביקשה לשבת. אותה שעה עמד בעלה ליד הדוכן, חיך חיוך רחב והכריז:

„אנחנו לחמנו ונילחם. האדון בגין לא לחם במלחמת-השיחרור ולא יילחם!"

היתה זאת ההשמצה החמורה ביותר בדב"י ימי הכנסת, מאו קרא בן-גוריון בכנסת הראשונה לעבר אליל ההגנה, ישראל גלילי: „סמארקאקי, שתוק"י! כגנת הדברים, הפעם, היתה לרמוז כי מפקדו האחרון של אצ"ל הוא פחדן.

בגין, שחי משך שנתיים רצופות בסכ"נ תחיים יומיומית, שעה שיריבו נאם כרחבי